

KONINKRIJK.

LES 17

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] PSALMEN 1, 2, 5 en 8
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Psalmen 1, 2, 5 en 8). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [DE CHRISTELIJKE GEMEENTE] (5) EFEZIËRS 3:20-21
----------	---

Repeteer twee aan twee

(5) De eer in de Gemeente. Efeziërs 3:20-21. “Hem nu Die bij machte is te doen ver boven alles wat wij bidden of denken, overeenkomstig de kracht die in ons werkzaam is, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid. Amen.”

4	ONDERRICHT (85 minuten) [DE GELIJKENISSEN VAN JEZUS] HET VERLOREN SCHAAP en DE VERLOREN ZOON
----------	--

**“De gelijkenis van het verloren schaap” in Lukas 15:1-7 en
“de gelijkenis van de verloren zoon” in Lukas 15:11-32 zijn gelijkenissen over
GODS HOUDING TEGENOVER VERLOREN MENSEN IN GODS KONINKRIJK.**

“Een gelijkenis” is een aards verhaal met een hemelse betekenis. Het is een levensecht verhaal of een illustratie ontworpen om een geestelijke waarheid te leren. Jezus maakte gebruik van gewone dingen en alledaagse gebeurtenissen om licht te werpen op de geheimenissen van het Koninkrijk van God en om mensen te confronteren met de werkelijkheden van hun situatie en de noodzaak van hun verandering.

Wij bestuderen deze gelijkenis m.b.v. de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen (Zie Handleiding 9, supplement 1).

A. DE GELIJKENIS VAN HET VERLOREN SCHAAP - in Lukas

Lees Lukas 15:1-7.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Introductie. De gelijkenis wordt met figuurlijke woorden verteld en de geestelijke betekenis van de gelijkenis wordt hierop gebaseerd. Daarom bestuderen wij eerst de woorden en de culturele en historische feiten van de achtergrond van het verhaal.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?
Aantekeningen.

Schape hoeden. Jezus reisde van plaats tot plaats in Palestina en kwam voorbij velden waarbij herders hun schape hoeden. Een kudde schape die rondom een herder aan het grazen was, was een bekend gezicht. Mensen kenden de verantwoordelijkheden van herders. Een herder moest zijn schape brengen naar grazige weiden en stille wateren waar zij de hele dag konden grazen. De herder moest de schape beschermen tegen leeuwen, beren, wolven en dieven, de lammetjes dragen en het afgedwaalde schaap weer naar de kudde terugbrengen.

Een schaap dragen. De typische middelloosterse wijze waarop een schaap gedragen werd, was om het schaap op zijn schouder te leggen met zijn vier poten vastgebonden voor zijn borst.

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Introductie. Het verband van het “verhaal” van de gelijkenis kan bestaan uit “de achtergrond” en “de uitleg of toepassing” van de gelijkenis. De achtergrond van de gelijkenis verwijst naar *de aanleiding* om het verhaal te vertellen, of beschrijft *de omstandigheden* toen het verhaal verteld werd. De aanleiding wordt gewoonlijk *vóór het verhaal* gevonden en de uitleg of toepassing wordt gewoonlijk *ná het verhaal* gevonden.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Lukas 15:1-2.

Bij een vorige gelegenheid morden de Farizeeërs en Schriftgeleerden tegen de discipelen van Jezus over het feit dat Jezus Christus vriendelijk omging met tollenaars en zondaars (Lukas 5:29-30). Nu bekritiseerden zij Jezus in Zijn tegenwoordigheid omdat Hij met dergelijke mensen omging. De Farizeeën en Schriftgeleerden verachtten tollenaars, omdat zij de tollenaars beschouwden als hebzuchtig, afpersers en verraders in Israël. Zij keken neer op “zondaars”, omdat zij allen mensen met een slechte reputatie waren en niet leefden volgens de standaarden die door de Farizeeën waren opgesteld. Zij beschouwden omgang met tollenaars en zondaars als “besmettelijk”. In het licht van al hun regels voor eten, beschouwden zij eten met hen als “onrein”/ schandelijk (Lukas 5:30)! Maar Jezus ging openlijk met deze mensen om. Hij koos zelfs een tollenaar, Matteüs, als een van Zijn discipelen. De tollenaars en andere zondaars merkten meteen het verschil in houding tussen Jezus Christus en de Farizeeën en Schriftgeleerden op. Daarom gingen zij Jezus als een Vriend beschouwen en kwamen dikwijls naar Zijn onderricht luisteren.

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Lukas 15:4-6.

Jezus maakte gebruik van het gewone leven van herders met hun kudde om mensen te leren wat zij hoorden te doen als één mens dreigde verloren te gaan. De vraag was of een verloren schaap stilzwijgend genegeerd en veracht moest worden; of dat hij gezocht en gevonden moest worden.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in Lukas 15:7.

---

3. Bepaal welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Introductie. Jezus heeft niet bedoeld dat elke bijzonderheid in een gelijkenis noodzakelijk een geestelijke betekenis moet hebben! Gelijkenissen zijn geen allegorieën. De relevante bijzonderheden in het verhaal van een gelijkenis versterken het centrale punt, het hoofdthema of de les van de gelijkenis. Daarom moeten wij niet aan elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis een geestelijke betekenis toeschrijven!

Ontdek en bespreek. Welke bijzonderheden in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Aantekeningen.

De schapen. In de hele Bijbel zijn “schapen” een symbool voor mensen, omdat er veel overeenkomsten zijn tussen hoe een herder met zijn schapen omgaat en Jezus Christus met Zijn mensen omgaat. Schapen hebben de neiging om af te dwalen (Jesaja 53:6), maar zij hebben ook het vermogen hun herder te kennen en hem te volgen (Johannes 10:5). Schapen zijn weerloos tegen hun vijanden en hebben de hulp van een herder absoluut nodig (Johannes 10:11-13). Het “verloren schaap” is zeker een relevant detail in deze gelijkenis en vertegenwoordigt een mens die door zonden verloren is gegaan.

De negenennegentig schapen. Jezus legt “de negenennegentig schapen” uit als “rechtvaardige mensen die geen bekering nodig hebben”. Dit is een relevant detail. Sommige uitleggers leggen dit uit als de trouwe leden van Gods verbondsvolk die geestelijk sterk genoeg zijn en niet van het geloof afdwalen. Bijvoorbeeld, iemand als Timoteüs. God is blij met de negenennegentig trouwe gelovigen, maar nog blijer met de zondaar die zich tot Hem bekeert.

Maar het oorspronkelijke Grieks gebruikt het woord “dan” (vers 7) en de vergelijking moet uitgelegd worden als “meer dan” of “liever dan”. Omdat Jezus de negenennegentig stelt tegenover de één die zich bekeert, moet vers 7 het volgende betekenen: “Er zal grotere blijdschap bij God in de hemel zijn over één zondaar die zich bekeert *meer dan* de negenennegentig religieuze mensen die menen dat zij rechtvaardig zijn en zich dus niet hoeven te bekeren.” Evenals in Lukas 5:31-32 denkt Jezus aan de Farizeeën en Schriftgeleerden en hun volgelingen die menen in hun eigen ogen rechtvaardig te zijn, omdat zij denken dat zij de hele Wet onderhouden. Zij beseffen niet dat zij “ziek” zijn. Zij menen dus dat zij geen “dokter” nodig te hebben. Zij denken dat zij “rechtvaardig” zijn en dus Jezus Christus, Die was gekomen om te zoeken en te redden (verlossen, behouden) wat verloren is, niet nodig hebben. Zij waren vol zelfvertrouwen dat zij rechtvaardig waren en keken met verachting neer op alle andere mensen (Lukas 18:9). Alleen deze uitleg doet recht aan de inleiding van deze gelijkenis in Lukas 15:1-2. De negenennegentig schapen vertegenwoordigen mensen die Jezus bekritisieren dat Hij met tollenaars en zondaars omging. Zij waren alleen in hun eigen oordeel “rechtvaardig”, maar zeker niet in Gods ogen! Vergelijk Johannes 9:39.

---

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Introductie. De belangrijke boodschap (de centrale boodschap of het hoofdthema) van de gelijkenis wordt gevonden in de uitleg of toepassing van de gelijkenis of in het verhaal van de gelijkenis zelf. Van hoe Jezus Christus Zelf Zijn gelijkenissen uitlegde of toepaste, weten wij hoe we gelijkenissen moeten uitleggen. *Een gelijkenis heeft meestal maar*

één hoofdthema, één belangrijke boodschap, één centrale les. Daarom moeten wij niet proberen een geestelijke waarheid in elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis te vinden. Dus, bepaal de belangrijke boodschap van een gelijkenis.

Bespreek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

De gelijkenis van het verloren schaap in Lukas 15:1-7 leert over “Gods houding tegenover verloren mensen in Gods Koninkrijk”.

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “De liefde waarmee God de Vader Zich uitstrekt naar verloren mensen maakt dat Hij hen zoekt en vindt. Hij is blij met zelfs één zondaar die berouw heeft en zich bekeert.”

Hij blijft hen zoeken, iets wat de Farizeeën en Schriftgeleerden niet deden. Hij zoekt hen niet op een halfslachtige wijze, als een huurling. Hij zoekt hen met volharding totdat Hij hen vindt!

Het zoeken van verloren mensen ten einde hen te vinden opdat Jezus Christus hen kan verlossen, is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk. De ware burgers van Gods Koninkrijk volgen in de voetstappen van Jezus Christus en gaan erop uit om verloren mensen te zoeken en te vinden opdat Jezus Christus hen kan verlossen.

---

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Introductie. Sommige gelijkenissen hebben overeenkomsten met elkaar en kunnen vergeleken worden. Maar de waarheid in alle gelijkenissen hebben vergelijkbare waarheden die in andere Bijbelgedeelten geleerd worden. Probeer belangrijkste verwijzingen in de Bijbel te vinden die je helpen om de gelijkenis uit te leggen. Vergelijk altijd de uitleg van een gelijkenis met het directe en duidelijke onderricht van de Bijbel.

Lees. Psalm 23; Jesaja 40:11; Ezechiël 34:15-16.

Ontdek en bespreek. Hoe kun je wat elk van deze Bijbelgedeelten leert vergelijken met wat de gelijkenis van het verloren schaap leert?

Aantekeningen. God is als een Herder. Hij leidt Zijn schapen naar grazige weiden en stille wateren. Hij leidt hen over ruwe bergen en diepe ravijnen. Hij neemt de lammetjes in zijn armen en draagt ze dicht bij zijn hart. Hij leidt schapen met lammetjes voorzichtig. Hij Zelf gaat op zoek naar het afgedwaalde schaap en brengt het terug naar de kudde. Hij verbindt het gewonde schaap en versterkt het zwakke schaap.

B. DE GELIJKENIS VAN DE VERLOREN ZOON

Lees Lukas 15:11-32.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Introductie. De gelijkenis wordt met figuurlijke woorden verteld en de geestelijke betekenis van de gelijkenis wordt hierop gebaseerd. Daarom bestuderen wij eerst de woorden en de culturele en historische feiten van de achtergrond van het verhaal.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen. De gelijkenis van de verloren zoon heeft vier onderdelen:

(1) De verloren zoon vertrekt van zijn huis. De jongste van twee broers verveelde zich thuis. Zoals vele jonge mensen vandaag, verlangde hij om los te komen van de beperking van zijn vrijheid door zijn ouders. Hij was overtuigd dat als hij alleen was, weg van onder de ogen van zijn ouders, hij kon doen wat hij wilde en dat zijn “vrijheid” hem “gelukkig” zou maken. Maar om zijn plan uit te voeren, had hij geld nodig. Hij wist dat de Wet bepaalde dat een derde van het landgoed van zijn vader hem toekwam wanneer zijn vader zou sterven (Deuteronomium 21:17). Maar daarop wilde hij niet wachten. Hij wilde zijn erfdeel *nu* al hebben. Om dat te realiseren moest zijn vader een aanzienlijk deel van zijn landgoed verkopen en in geld omzetten. De jongste zoon dacht er helemaal niet aan hoe dit zijn ouders en de rest van de familie zou raken. Zijn houding was dat zijn vrijheid beter was dan de voortdurende liefdevolle aandacht, zorg en advies van zijn vader. Dit moest zijn vader wel heel diep gekwetst (bedroeft) hebben! Na de verdeling van de erfenis vertrok de jongste zoon naar een ver land, ver van zijn ouderlijk huis.

(2) De verloren zoon leeft in een vreemd land. De jongste zoon handelde heel dwaas. Hij had alles wat hij bezat meegenomen en niets achtergelaten om op terug te kunnen vallen, als zijn plannetje zou mislukken en hij naar huis zou moeten terugkeren. In dat verre land verkwistte hij al zijn bezittingen aan verkeerde vrienden en verkeerde activiteiten, totdat hij niets meer overhad! Om zijn benarde situatie nog te verergeren, kwam er een hongersnood in het land en kon hij niet rekenen op maar één mens die hem zou helpen! Uiteindelijk verhuurde hij zichzelf aan een varkensboer. Op varkens passen, was voor een Jood een onreine bezigheid! Het was vernederend en ontarend. In de avond werden de varkens door iemand anders gevoed. De varkens kregen de peulen van een johannesbroodboom te eten. Hoewel de jongste broer erg honger had, gaf niemand hem iets te eten.

Uiteindelijk “kwam hij tot zichzelf”! Deze woorden betekenen dat hij begon na te denken over alles wat er gebeurd was vanaf de tijd dat hij zijn ouderlijk huis had verlaten. Hij beseftte dat hij zichzelf de schuld moest geven van de toestand waarin hij terecht was gekomen. Hij dacht aan de dagloners van zijn vader die brood in overvloed hadden, terwijl hij hier omkwam van de honger. Hij ging beseffen dat het verlaten van zijn ouderlijk huis niet alleen maar een onverstandige of onpraktische daad was, maar “een zonde” (een gebeurtenis die Gods doel met zijn leven miste)! Hij had gezondigd tegen zijn vader, maar ook tegen “de hemel” (dat wil zeggen God)! Hij erkende dat hij verschrikkelijk ondankbaar, zelfzuchtig en dwaas had gehandeld!

(3) De verloren zoon wordt van harte verwelkomd door zijn vader. Veel goede voornemens worden nooit uitgevoerd! Maar deze jongeman deed wat hij zich had voorgenomen. Hij keerde terug naar huis! De afstand was waarschijnlijk heel groot, hij was zwak en de reis was moeilijk. Maar hij bleef volharden! Intussen was zijn vader hem nooit vergeten en had hem ook niet afgeschreven! In plaats daarvan bleef hij dag na dag op de uitkijk naar de terugkeer van zijn verloren zoon.

Toen zijn vader hem al van veraf zag aankomen, had hij medelijden met hem. Hij rende naar zijn zoon, omhelsde hem en kuste hem. De vader zag dat zijn zoon moe en ellendig was en hij had medelijden met hem. Hij beschouwde de terugkeer van zijn zoon in de meest positieve manier mogelijk. Hij beseftte dat zijn zoon berouw had over wat hij gedaan had. Hoewel het in dit deel van de wereld ongepast was voor een oude man om naar een ander toe te rennen, rende deze vader naar zijn verloren zoon! Zo blij was hij met de terugkeer van zijn verloren zoon. Zijn omhelzing is een blijk dat hij zijn zoon al vergeven had. Zijn kus was een teken van zijn liefde voor hem en dat hij weer volledig in de familie opgenomen werd.

De verloren zoon biechtte zijn zonde op tegenover zijn vader, maar ook tegenover God in de hemel! Hij erkende dat hij het niet meer waard was als een zoon van de vader beschouwd te worden, Hij was van plan zijn vader te vragen of hij een van zijn dagloners mocht worden (Lukas 15:19,21), maar zijn vader gaf hem niet eens de kans om dat uit te spreken!

Zo groot was de blijdschap van zijn vader en zo volledig zijn vergeving dat de vader hem wilde ontvangen als een heel belangrijke gast! “Het beste gewaad” was een statussymbool, “de ring” was een aanduiding van gezag, en “de sandalen aan zijn voeten” toonden dat hij een vrije man en geen slaaf was. “Het gemeste kalf” werd alleen bij een heel bijzondere gelegenheid geslacht, bijvoorbeeld als een belangrijke gast op bezoek was. Er ontstond een heel vrolijke feest! De woorden van de vader in vers 24 moeten een geestelijke betekenis hebben (Efeziërs 2:1; Lukas 19:10). De jongste zoon “was geestelijk dood en is weer geestelijk levend geworden. Hij was geestelijk verloren en is geestelijk gevonden!”

(4) De verloren zoon wordt onbarmhartig verworpen door zijn ouder broer. Dit onderdeel van het verhaal hoort helemaal bij deze gelijkenis. Het stelt de houding van de oudste zoon tegenover de houding van de vader. Jezus wilde duidelijk maken dat terwijl de oudste zoon zijn jonger broer harteloos verwierp, de vader zijn zoon van harte ontving! Daarmee veroordeelde Jezus de houding van de oudste zoon en prees hij de houding van de vader. Let op het volgende:

- De oudste zoon werd *boos*, omdat hij dacht in termen van wat billijk en recht was (de Wet), terwijl de vader zich verblijde in de terugkeer van zijn berouwvolle zoon. De vader ging naar buiten om bij de oudste zoon te pleiten om ook te doen wat recht is (Genesis 4:6-7), dat wil zeggen, ook zijn berouwvolle broer te verwelkomen.
- De oudste zoon was *iemand die mensen wilde behagen*. Hij beschreef zijn relatie tot zijn vader met de woorden, “Ik dien u al zoveel jaren”. De oudste zoon was ontevreden en diende zijn vader al heel zijn leven met een geest van slavernij (zie Galaten 1:10).
- De oudste zoon *rechtvaardigde zichzelf* en maakte er aanspraak op dat hij “nog nooit het gebod van zijn vader overtreden had”. Maar hij beseftte niet dat zijn vader iets meer dan alleen uiterlijke gehoorzaamheid verwachtte.
- De oudste zoon was *jaloers*. Hij zei aan zijn vader, “U hebt mij nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden vrolijk te zijn”. Maar hij vergat dat zijn vader al tweederden van zijn erfenis aan hem had toegekend en hem graag zou geven wat redelijk was.
- De oudste zoon *verwierp* zijn jongere broer. Bij sprak niet over “mijn broer”, maar over “deze zoon van u”!
- De oudste zoon *verdraaide de waarheid tot leugens*. Hij beschuldigde zijn jongere broer met de woorden “die uw bezit met hoeren opgemaakt heeft”. Maar hij vergat dat de berouwvolle zoon “zijn eigen bezittingen” verkwanseld had – het was al zijn deel van de erfenis.
- De oudste zoon was een *kwaadspreker*. Hij sprak denigrerend over hoe zijn broer tijd doorbracht met “de hoeren”.

Maar ondanks de klachten van de oudste zoon, veranderde de vader zijn houding of besluit niet! Hij herhaalde aan zijn oudste zoon wat hij al aan zijn dagloners had gezegd, “Deze broer van jou was dood en is weer levend geworden. En hij was verloren en is gevonden.” Daarom is de enige juiste reactie dat er gefeest moet worden! Hij zei, “Wij zouden vrolijk en blij moeten zijn!”

---

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Introductie. Het verband van het “verhaal” van de gelijkenis kan bestaan uit “de achtergrond” en “de uitleg of toepassing” van de gelijkenis. De achtergrond van de gelijkenis verwijst naar *de aanleiding* om het verhaal te vertellen,

of beschrijft *de omstandigheden* toen het verhaal verteld werd. De aanleiding wordt gewoonlijk *vóór het verhaal* gevonden en de uitleg of toepassing wordt gewoonlijk *ná het verhaal* gevonden.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Lukas 15:1-2.

Het is dezelfde als die van de gelijkenis van het verloren schaap en de gelijkenis van de verloren penning in Lukas 15:1-10. Zie de gelijkenis van het verloren schaap in Lukas 15:1-10.

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Lukas 15:11-32.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in het verhaal.

De uitleg is in bijzonder Lukas 15:20-24 en 32.

---

3. Bepaal welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Introductie. Jezus heeft niet bedoeld dat elk bijzonderheid in een gelijkenis noodzakelijk een geestelijke betekenis moet hebben! Gelijkenissen zijn geen allegorieën. De relevante bijzonderheden in het verhaal van een gelijkenis versterken het centrale punt, het hoofdthema of de les van de gelijkenis. Daarom moeten wij niet aan elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis een geestelijke betekenis toeschrijven!

Ontdek en bespreek. Welke bijzonderheden in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Aantekeningen.

(1) De gelijkenis als een allegorie uitleggen (allegoriseren).

Sommige mensen hebben deze gelijkenis als een allegorie uitgelegd, maar omdat deze allegorische uitleg niet uit het verband afgeleid kan worden, moet het verworpen worden.

Clemens van Alexandrië (150-216) legde de gelijkenis als volgt uit: “Het beste gewaad” vertegenwoordigt onsterfelijkheid; “de ring” heerlijkheid; “de sandalen” een ladder of strijdwagen die hem omhoog naar de hemel voert; “het gemeste kalf” vertegenwoordigt Christus, het Lam van God; en “het feest” vertegenwoordigt het Avondmaal.

Richard C. Trench (1807-1886) legde de gelijkenis als volgt uit: “Het beste gewaad” staat voor de gerechtigheid van Christus die toegerekend wordt, of vertegenwoordigt de heiligheid van de ziel. “De ouder broer” staat voor de Joden die in de nieuwtestamentische periode niet willen deelnemen aan het feest van verzoening met de heidense gelovigen die in Gods Koninkrijk verwelkomd worden (zie Efeziërs 2:14-15; 3:2-6).

Valse leraren zeggen dat verzoening van zonden onnodig is. Zij zeggen dat deze gelijkenis leert dat God mensen kan vergeven zonder het zoenoffer van Jezus Christus aan het kruis! Mensen hoeven alleen maar naar God terug te keren. Maar de Bijbel leert heel duidelijk: “Zonder het vergieten van bloed vindt er geen vergeving plaats” (Hebreeën 9:22; Romeinen 3:21-25a) (zie Johannes 6:28-29).

(2) Uitleg van relevante details:

Jezus zelf legt de gelijkenis uit. Enerzijds verwelkomt God berouwvolle zondaren en anderzijds verwerpen de Joodse godsdienstige leiders dergelijke mensen. Daarom zijn alleen de vader en de twee zonen relevante personen in de gelijkenis.

De vader. Hij symboliseert de hemelse Vader, de Drie-enige God, Die in Zijn uitstreckende liefde zondaren zoekt ten einde hen te redden (verlossen, behouden). God vergeeft niet alleen de zonden van berouwvolle zondaren, maar belooft om hun zonden nooit meer ter sprake te brengen, ook niet op de laatste oordeelsdag (Hebreeën 8:12). En Hij herstelt de gaven die Hij van de zondaren weggenomen had (de erfenis van alle gelovigen: het eeuwige leven en de nieuwe aarde, enz.).

De verloren zoon. Hij symboliseert de situatie van elk zondaar die een afkeer krijgt van zijn eigen zondige staat en terugkeert naar de genade van God. In het verband sluit het zeker ook de tollenaars en de zondaars in, die in Jezus Christus een Vriend gevonden hadden en graag naar zijn onderwijzingen luisterden.

De ouder zoon. Hij vertegenwoordigt duidelijk de Farizeeën en Schriftgeleerden die zichzelf rechtvaardigden en de tollenaars en zondaar verachtten en op onbarmhartige wijze verwierpen. Het toont de kwaadwilligheid en verdorvenheid van mensen die Gods barmhartigheid tegenover verloren zondaren kleineerden.

Al de andere details van de gelijkenis hebben geen bijzondere betekenis en dienen alleen om het verhaal levendig te maken. We moeten dus de andere bijzonderheden niet allegoriseren (een bijzondere betekenis toeschrijven).

---

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Introductie. De belangrijke boodschap (de centrale boodschap of het hoofdthema) van de gelijkenis wordt gevonden in de uitleg of toepassing van de gelijkenis of in het verhaal van de gelijkenis zelf. Van hoe Jezus Christus Zelf Zijn gelijkenissen uitlegde of toepaste, weten wij hoe we gelijkenissen moeten uitleggen. *Een gelijkenis heeft meestal maar één hoofdthema, één belangrijke boodschap, één centrale les.* Daarom moeten wij niet proberen een geestelijke

waarheid in elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis te vinden. Dus, bepaal de belangrijke boodschap van een gelijkenis.

Bespreek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

De gelijkenis van de verloren zoon in Lukas 15:11-32 is een gelijkenis over “Gods houding tegenover verloren mensen in Gods Koninkrijk”.

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “Terwijl de godsdienstige leiders van Israël met irritatie en ongeduld berouwvolle zondaars verwierpen, heeft de God van de Bijbel hen van harte in Zijn Koninkrijk verwelkomd. Hij verwelkomt hen nog steeds.”

Verloren mensen zoeken ten einde dat zij ook gered (verlost, behouden) mogen worden, is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk. De ware burgers in Gods Koninkrijk volgen in de voetsporen van Jezus Christus en verwelkomen berouwvolle zondaars hartelijk in hun harten en in hun gemeenten.

---

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Introductie. Sommige gelijkenissen hebben overeenkomsten met elkaar en kunnen vergeleken worden. Maar de waarheden in alle gelijkenissen hebben vergelijkbare waarheden die in andere Bijbelgedeelten geleerd worden. Probeer de belangrijkste verwijzingen in de Bijbel te vinden die je helpen om de gelijkenis uit te leggen. Vergelijk altijd de uitleg van een gelijkenis met het directe en duidelijke onderricht van de Bijbel.

(1) De drie gelijkenissen in Lukas 15.

Bespreek. Hoe kun je wat elk van deze gelijkenissen leren, vergelijken met wat de andere gelijkenissen leren?

Er wordt gesuggereerd dat de volgorde van deze drie gelijkenissen naar verhouding gerangschikt zijn: van de kleinste naar de grootste: één schaap uit een honderd is verloren; één penning uit tien is verloren en één zoon uit twee is verloren. We weten niet of dit wel enige betekenis heeft. Niettemin is de gelijkenis van de verloren zoon de langste en ook de meest ontroerende gelijkenis.

De nadruk in alle drie gelijkenissen ligt op de liefde van God die verlangt na de redding (verlossing, behoudenis) van verloren mensen. Zij leren hoe God hen blijft zoeken totdat Hij hen vindt, hoe Hij hen terugbrengt, hoe Hij Zich verblijdt over elk zondaar die zich oprecht bekeert en hoe Hij hun leven volkomen herstelt!

(2) 1 Johannes 2:9-11.

Bespreek. Hoe kun je wat dit Bijbelgedeelte leert, vergelijken met de gelijkenis van het verloren schaap?

Je relatie tot je broeder vertelt wie je eigenlijk bent!

C. EEN SAMENVATTING VAN DE BELANGRIJKSTE ONDERWIJZINGEN OF LESSEN VAN DE GELIJKENISSEN OVER GODS HOUDING TEGENOVER VERLOREN MENSEN IN GODS KONINKRIJK

Bespreek. Wat zijn de belangrijkste onderwijzingen of lessen in de gelijkenissen over Gods houding tegenover verloren mensen in Gods Koninkrijk? Wat leert Jezus Christus ons om te *weten*, te *geloven*, te *zijn* of te *doen*?

Aantekeningen.

(1) Alle mensen, vooral verloren mensen, zouden het vaderhart van God moeten kennen.

Het belangrijkste onderricht van deze gelijkenissen is dat zij ons tonen wie de God van de Bijbel echt is en wat Hij doet met berouwvolle zondaars. Gods liefde die zich uitstrekt tot verloren mensen zoekt totdat Hij hen vindt en herstelt. De drie gelijkenissen maken het makkelijker voor iedere zondaar om zijn hart en leven aan God over te geven.

(2) Christenen zouden een verlangen moeten ontwikkelen om verloren mensen te winnen.

Een belangrijke les van deze gelijkenissen is dat zij ons vertellen wat God wil dat christenen horen te zijn en te doen. Ook christenen horen uit te gaan, verloren mensen te zoeken, hen met blijdschap terug te brengen en een warm welkom te geven in hun leven en hun gemeente.

De gelijkenis van het verloren schaap in Lukas 15:1-7 en de gelijkenis van de verloren penning in Lukas 15:8-10 leren over “Gods houding tegenover verloren mensen in Gods Koninkrijk”.

De belangrijke les van deze gelijkenissen is de volgende: “God Die in de tegenwoordigheid van ontelbare engelen in de hemel leeft, zoekt verloren mensen (zondaars) en verblijdt zich over elk zondaar die berouw heeft en zich bekeert.”

“Het zoeken van verloren mensen ten einde hen te helpen het eeuwige leven te vinden is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk. De ware burgers in Gods Koninkrijk volgen in de voetsporen van Jezus Christus en gaan ook uit om verloren mensen te zoeken zodat Jezus Christus hen mag redden.

(3) Trouwe christenen zouden geen aanstoot moeten nemen aan de bekering van zondaren.

De gelijkenis van de verloren zoon in Lukas 15:11-32 leert ook dat christenen niet moeten worden als de Farizeeën (vertegenwoordigd door de oudste zoon), die zijn verloren jongere broeder niet wilden verwelkomen. Dergelijke

Farizeeën zijn nog steeds onder christenen. Zij weerstaan Gods verwelkoming van alle soorten van verloren mensen, omdat zij menen dat het onbillijk (onrechtvaardig) is dat er meer blijdschap is over één zondaar die zich bekeert dan over een goed mens die altijd al geprobeerd heeft Gods wetten te houden! Zij zijn jaloers omdat zij misschien heimelijk wensen ook eerst de zonde te mogen genieten zoals de jonger broer, of misschien hopen dat zij de meest favoriete zoon van God zouden mogen worden. Oppervlakkig gezien lijkt het misschien alsof de levensstijl van de jongere broer aantrekkelijk was. Maar wij moeten niet vergeten dat de jongere broer tijdens zijn zondig leven geen zekerheid van verlossing had en geen ervaring had van Gods nabijheid, ondersteuning en dagelijks genade (zie Psalm 73). We moeten niet vergeten dat de goddelozen geen vrede kunnen ervaren (Jesaja 57:20-21), terwijl de godvrezende gelovigen Gods goedheid en vruchtbaarheid (zie Psalm 84) blijvend mogen ervaren!

(4) Christenen zouden alle overblijvende houdingen van kritiek en veroordeling van andere christenen moeten loslaten.

De gelijkenis van de verloren zoon in Lukas 15:11-32 leert ook het volgende. Hoewel de oudste zoon een houding van veroordeling en verwerping koesterde, had de vader zijn oudste zoon niet verworpen! Deze gelijkenis is een spiegel waarin christenen hun eigen houding tegenover andere christenen mogen zien. In bepaalde omstandigheden, koesteren christenen ook houdingen van kritiek, veroordeling of verwerping van andere christenen. Er zijn christenen die misschien wettisch geworden zijn en zichzelf als rechtvaardig beschouwen, maar vergeten zijn dat de kern van het evangelie Gods liefde voor verloren mensen is. Deze christenen zijn in een andere zin “verloren”. Zij zijn de ervaring van Gods liefde voor berouwvolle verloren mensen kwijtgeraakt. Christenen horen andere christenen lief te hebben en hen te helpen om Gods barmhartigheid en liefde te tonen aan zowel verloren niet-christenen als wettische en zelfgenoegzame christenen! Ook christenen moeten hun houding van veroordeling en verwerping van andere christenen loslaten.

Terwijl de gelijkenis van het verloren schaap in Lukas 15:1-7 leert over “Gods houding tegenover verloren niet-christenen in de wereld”, leert de gelijkenis van het verloren schaap in Matteüs 18:12-14 over “Gods houding tegenover verloren christenen in de wereld”. De belangrijke les in de gelijkenis van het verloren schaap in Matteüs is, “Gods geopenbaarde wil is dat geen van Zijn schapen verloren zal gaan (Johannes 17:12). Uiteindelijk zullen alle wedergeboren christenen volledig verlost worden. Daarom blijft God ook afgedwaalde christenen zoeken en leidt Hij hen terug naar de kudde.”

“Het zoeken naar dwalende schapen” is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk. De ware burgers in Gods Koninkrijk volgen in de voetstappen van Jezus Christus en gaan ook uit om mensen die van het christelijke geloof en van de Christelijke Kerk afgedwaald zijn, te zoeken en hen tot de schaapskooi terug te brengen.

5	GEBED (8 minuten)	[REACTIES] GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD
----------	--------------------------	---

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koningschap van Jezus Christus te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer “de gelijkenis van het verloren schaap” en “de gelijkenis van de verloren zoon” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Psalm 10, 11, 14 en 15**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. **Repeteer elke dag serie J: “De Christelijke Gemeente”**.
(1) De aard van de gemeente: 1 Petrus 2:5, (2) De activiteiten van de gemeente: Handelingen 2:42, (3) De bedieningen van de gemeente: Efeziërs 4:12-13, (4) De taken van leiders in de gemeente: Handelingen 20:28), (5) De eer in de gemeente: Efeziërs 3:20-21.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Romeinen 5:1-11**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, deze gelijkenis en deze voorbereiding.